

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมการเสี่ยงทางเพศ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการเสี่ยงทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 จากโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ ตอนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนทั้ง 400 ฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม เอส พี เอส เอส ฟอรวินโดส์ (SPSS for Windows Version 10.0) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับลักษณะประชากร ค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ใช้สถิติไคสแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 นักเรียนหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 นักเรียนสายวิทย์ร้อยละ 49.3 และสายศิลป์ร้อยละ 50.8 เป็นนักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 72.3 โรงเรียนชายล้วน ร้อยละ 12.2 และโรงเรียนหญิงล้วนร้อยละ 15.5 ค่าใช้จ่ายที่รับส่วนใหญ่อยูในช่วง 1,001 บาท ถึง 2,000 บาท คิดเป็น

ร้อยละ 35.2 นักเรียนส่วนมากพักกับบิดามารดาร้อยละ 73.0 สถานภาพการสมรสของบิดา และมารดาของนักเรียนส่วนมาก คือ อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 76.5 และแหล่งความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับสูงสุด คือ จากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมา คือ จากครู ร้อยละ 14.3

2. ค่านิยมทางเพศ

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ มีข้อความที่นักเรียนมีค่านิยมเชิงลบจำนวน 19 ข้อความ คือ

- วัยรุ่นหญิงส่วนมากชอบให้ตนเองมีรูปร่างผอมบางเหมือนนางแบบ
- เพื่อนเป็นผู้ปรึกษาที่ดีที่สุดเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศ
- การดูวิดีโอทัศน์ (Video) โทรทัศน์หรือภาพยนตร์ประเภทเอกซ์ (มีบทการมีเพศสัมพันธ์) หรืออาร์ (มีบทการเล่าโลม) ของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ
- การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างอิสระ
- วัยรุ่นหญิงแสดงความสนใจวัยรุ่นชายที่ตนเองสนใจได้
- การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องปกติ
- การที่วัยรุ่นไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังเป็นเรื่องปกติ
- การเดินจับมือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ
- วัยรุ่นที่มีคู่รักในวัยเรียนเป็นเรื่องเสียหาย
- การถูกเนื้อต้องตัวจนถึงขั้นกอดจูบกับคู่รักเป็นสิ่งที่กระทำได้
- การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายที่แต่งกายสะอาดจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์
- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์
- การมีคู่อุปถัมภ์เพียงคนเดียวจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์
- การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่ทำให้เกิดความผิดปกติทางด้านจิตใจ
- การดูภาพยนตร์หรือการดูหนังสือที่มีภาพโป๊เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ

- การคบเพื่อนต่างเพศหลายๆคนจะทำให้เป็นคนที่มีเสน่ห์
- การมีเพื่อนต่างเพศจำนวนมากเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ
- วันรุ่นชายชอบให้คู่วักของตนเองสวมกระโปรงสั้นๆ
- วัยรุ่นจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สรุปได้ดังนี้

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า นักเรียนเคยดื่ม ร้อยละ 79.5 ประเภทเครื่องดื่มส่วนมากคือไวน์ ร้อยละ 35.77 รองลงมาคือ เบียร์ ร้อยละ 33.18 และสุรา ร้อยละ 29.98 สาเหตุของการดื่มที่พบมากที่สุด คือ ออยากลอง ร้อยละ 48.97 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 37.93

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ถึง ร้อยละ 52.7 สถานเริงรมย์ ที่ไปเที่ยวมากที่สุด คือ เคาท์ ร้อยละ 39.64 รองลงมา คือ ผับ ร้อยละ 38.62 สาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 48.56 รองลงมา คือ ออยากลอง ร้อยละ 34.50

การใช้สารเสพติด พบว่านักเรียนเคยใช้สารเสพติด ร้อยละ 8.2 โดยมีสาเหตุมาจากอยากลองเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 50 รองลงมา คือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 39.58

การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนเคยใช้สื่อที่กระตุ้น อารมณ์ทางเพศมากถึงร้อยละ 78.8 ประเภทของสื่อที่ใช้มากที่สุด คือ หนังสือ ร้อยละ 24.54 รองลงมา คือ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 23.96 19.79 16.66 และ 14.24) ตามลำดับ แหล่งของสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศนักเรียนได้มาโดยการยืมเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 54.52 รองลงมา คือ การซื้อ ร้อยละ 21.95 สำหรับสาเหตุของการใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศส่วนมาก ของนักเรียนมาจากอยากลอง ร้อยละ 49.76 รองลงมา คือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 41.02

การจับมือถือแขนกับคู่วักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักเรียนเคยจับมือถือแขนกับคู่วักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 66.8 โดยมีสาเหตุมาจากความรักความสนใจเป็นส่วนมาก ร้อยละ 29.30 รองลงมา คือ อยู่กันตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 21.87 เอาใจคู่วัก ร้อยละ 16.02 ออยากลอง ร้อยละ 9.96

สำหรับสถานที่ที่นักเรียนจับมือถือแขนกับคูรักที่พบมากที่สุด คือ ที่สาธารณะ ร้อยละ 35.37 รองลงมา คือ ที่โรงพยาบาล ร้อยละ 33.05 ที่พัก ร้อยละ 20.21 สถานศึกษา ร้อยละ 9.90

การกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักเรียนเคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 40.8 สาเหตุของการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามส่วนมากเกิดจากความรักความเสน่หา ร้อยละ 25.90 รองลงมา คือ การอยู่กันตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 24.70 ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ร้อยละ 13.91 อายากลอง ร้อยละ 13.43 สำหรับสถานที่ที่นักเรียนกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามส่วนมาก คือ ที่พัก ร้อยละ 58.90 รองลงมาคือโรงพยาบาลที่สาธารณะ ที่อื่น ๆ และสถานศึกษา (ร้อยละ 21.46 11.87 5.02 และ 2.74) ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พบว่า ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 89.16

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 64.66

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยใช้สารเสพติดมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 12.85

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 90.36

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 75.50

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ เคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก ร้อยละ 53.82

5. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมทางเพศ ได้แก่ เพศและประเภทของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงมีโอกาสที่จะมีคะแนนค่านิยมทางเพศมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชาย โดยมีค่า $BETA = -.329$

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีโอกาสที่จะมีคะแนนค่านิยมทางเพศมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและสหศึกษา โดยมีค่า $BETA = .139$

6. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ สายวิชาที่เรียนและประเภทของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายศิลป์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ .523 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายวิทย์

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีโอกาสเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ .384 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและชายล้วน

การเที่ยวสถานเริงรมย์

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์ ได้แก่ สายวิชาที่เรียน ประเภทของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และแหล่งความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายศิลป์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .496 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายวิทย์

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ 3.042 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและสหศึกษา

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับค่าใช้จ่าย 3,000 บาทขึ้นไปมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .363 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 3,000 บาท

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .203 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากครู

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .111 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .113 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากตำราเรื่องเพศ

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ .127 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์(ตอบปัญหาเรื่องเพศ)

การใช้สารเสพติด

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด ได้แก่ เพศและที่พักในปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชายมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการใช้สารเสพติด 3.340 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิง

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พักหอพักหรือบ้านเช่ามีโอกาสเกิดพฤติกรรมการใช้สารเสพติด .282 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พักกับพ่อแม่

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พักหอพักหรือบ้านเช่ามีโอกาสเกิดพฤติกรรมการใช้สารเสพติด .205 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พักกับญาติหรือผู้ปกครอง

การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ เพศ และสายวิชาที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชายมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 7.219 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิง

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายศิลป์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ .517 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายวิทย์

การจับมือถือแขนกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการจับมือถือแขนกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม ได้แก่ สายวิชาที่เรียนและประเภทของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายศิลป์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการจับมือถือแขนกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม .461 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายวิทย์

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการจับมือถือแขนกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม 2.486 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีโอกาสเกิดพฤติกรรมการจับมือถือแขนกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม .506 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

การกอดจูบกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม

พบว่า ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการกอดจูบกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม ได้แก่ เพศ สายวิชาที่เรียน ประเภทของโรงเรียน และค่าใช้จ่ายที่ได้รับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชายมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการกอดจูบกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม 2.882 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิง

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายศิลป์มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการกอดจูบกับคูรั๊กหรือเพศตรงข้าม .358 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนสายวิทย์

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม 2.442 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและสหศึกษา

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไปมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม .401 เท่าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 3,000 บาท

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย เรื่องการศึกษานิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่านิยมทางเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ คิดเป็นร้อยละ 62.3 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในปัจจุบัน ซึ่งวัยรุ่นสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งค่านิยมของต่างชาติเข้ามาเป็นแนวคิดและนำไปปฏิบัติตามอย่างรวดเร็ว โดยไม่ได้พิจารณาว่าเหมาะสมกับวัฒนธรรมประเพณีของไทยหรือไม่ ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ สุมนา ชมพูทวีป (2530 : ง) ที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเพศเชิงบวก และการศึกษาของ สุกานดา สุวณิชชาติ ,สิริสุข คณานิธิพงศ์ และยุวดี ศรีสัตยากุล, 2530 : 26-39) ที่พบว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเรื่องเพศอยู่ในระดับที่ดี นอกจากนั้น จุฬารัตน์ น้าวงษา (2539 : 97) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเรื่องเพศเป็นกลาง ร้อยละ 66.6 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาในเวลาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้มีค่านิยมทางเพศมีการเปลี่ยนแปลงและที่แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่านิยมเชิงลบ จำนวน 19 ข้อความ พบว่า สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ข้อความที่ว่า “วัยรุ่นหญิงส่วนมากชอบให้ตนเองมีรูปร่างผอมบางเหมือนนางแบบ”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นหญิงมีค่านิยมหรือความเชื่อที่ว่า เพศชายจะให้ความสนใจกับผู้หญิงที่มีรูปร่างดี ซึ่งวัยรุ่นปัจจุบันมีความคิดว่า รูปร่างที่ดีก็คือรูปร่างเหมือนนางแบบ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ วิศิษฐ์ วัจวิญญู (2518) ที่ว่า วัยรุ่นหญิงจะรู้สึกเป็นกังวลกับรูปร่างและขนาดทรงอกของตนเอง เพราะคิดว่าสิ่งเหล่านี้คือเสน่ห์ที่จะทำให้เพศตรงข้ามสนใจตนเอง

ข้อความที่ว่า “การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายที่แต่งกายสะอาดจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์”

“การมีเพศสัมพันธ์กับคูรั้งจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์”

“การมีคู่เพศสัมพันธ์เพียงคนเดียวจะปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์”

ค่านิยมดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขาดความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาในประเทศไทย ยังประสบกับปัญหาด้านต่างๆ เช่น ครูขาดความรู้ที่ถูกต้อง ขาดสื่อการสอนที่เหมาะสม ฯลฯ ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ซูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536: 263) ที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่านิยมที่ไม่ถูกต้องในเรื่อง “เลือกมีเพศสัมพันธ์กับคูรั้งปลอดภัยจากโรคดีกว่าเที่ยวหญิงบริการ”

ข้อความที่ว่า “เพื่อนเป็นผู้ปรึกษาที่ดีที่สุดเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศ”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศวัยรุ่นไม่กล้าที่จะไปปรึกษาผู้ใหญ่ เนื่องจากวัยรุ่นจะเกรงกลัวความผิด ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยนาถ นาคบุปผา (2515) ซึ่งอธิบายไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับในกลุ่มเดียวกัน โดยจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นชอบทำอะไรเป็นกลุ่ม เช่น การแต่งกาย การแสดงท่าทางหรือแม้กระทั่งคำพูดในกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเห็นว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่สามารถปรึกษาได้และเป็นบุคคลที่ประสบปัญหาเหมือนตนเอง

ข้อความที่ว่า “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่ทำให้เกิดความผิดปกติทางด้านจิตใจ”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ความเชื่อหรือการอบรมสั่งสอนในสมัยโบราณ ที่มักจะสอนว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นเป็นบาปหรืออาจจะทำให้กลายเป็นคนวิกลจริตได้ แต่ที่จริงแล้วการที่ผู้ใหญ่สอนเช่นนี้ก็เพราะไม่อยากให้วัยรุ่นหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป แต่ตามหลักจิตวิทยาที่ จีโนด์ไฮม์ และจี (แปลโดย วารุณี อมรทัต ,2532) กล่าวไว้ คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นเป็นการช่วยผ่อนคลายความต้องการทางเพศ ความเครียดได้ชั่วคราว ซึ่งเป็นสิ่งทดแทนความต้องการในการระบายพลังขับทางเพศในวัยรุ่น และยังเป็นเครื่องช่วยปลอบใจเมื่อยามผิดหวังในเรื่องต่างๆ

ข้อความที่ว่า “การดูภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือที่มีภาพโป๊ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ”

“การดูวิดีโอ (video) โทรทัศน์หรือภาพยนตร์ ประเภทเอ็กซ์ (มีบทการมีเพศสัมพันธ์) หรือ อาร์(มีบทการเล่าโลม) ของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมัยนี้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก วัยรุ่นสามารถหาความรู้เรื่องเพศได้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ หนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะวิดีโอซึ่งพบว่ามี การจำหน่ายและให้เช่ากันอย่างแพร่หลาย ทำให้วัยรุ่นคิดว่าเป็นเรื่องปกติและไม่เสียหายถ้าวัยรุ่นจะดูสื่อต่างๆในเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกรียงไกร ไชยเนตร และคณะ (เดลินิวส์,2540) พบว่า สื่อและสิ่งพิมพ์ที่วัยรุ่นได้รับรู้ในบ้านเพื่อนมากที่สุด คือ วิดีทัศน์แสดงการร่วมเพศ นั่นเอง

ข้อความที่ว่า “การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างอิสระ”

“การคบเพื่อนต่างเพศหลายๆคนจะทำให้เป็นคนที่มีเสน่ห์”

“การมีเพื่อนต่างเพศจำนวนมากเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ”

“วัยรุ่นที่มีคู่รักในวัยเรียนเป็นเรื่องเสียหาย”

“วัยรุ่นชายชอบให้คู่รักตนเองใส่กระโปรงสั้น”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระ และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ประกอบการมีความเชื่อเดิมว่า การเป็นที่รักหรือเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นหลายๆ จะเป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นดูดีมีเสน่ห์ ดังที่วิทยา นาควัชระ(2526) ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นต้องการความรักจากบุคคลรอบๆข้างมากขึ้น ซึ่งอาจจะมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในคุณค่าของตัวเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นคุณค่าของตัวเอง จึงต้องเรียกร้องให้บุคคลต่างๆสนใจตนเองมากขึ้น เช่น การคบเพื่อนต่างเพศจำนวนมากๆ การมีคู่รักในระหว่างอยู่ในวัยเรียน

ข้อความที่ว่า “วัยรุ่นหญิงแสดงความสนใจวัยรุ่นชายที่ตนเองสนใจได้”

“การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องปกติ”

“การที่วัยรุ่นไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังเป็นเรื่องปกติ”

“การจับมือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ”

“การถูกเนื้อต้องตัวจนถึงขั้นกอดจูบกับคู่รักเป็นสิ่งที่กระทำได้”

ทั้งนี้อาจเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในวัยนี้จะให้ความสนใจกับเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศเป็นพิเศษ ซึ่งวิทยา นาควัชระ (2526) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันก็จะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบังหรือการหาความรู้เรื่องเพศอย่างถูกวิธี นอกจากสนใจในเรื่องเพศแล้ววัยรุ่นยังอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหล ใฝ่ฝันและเป็นความรักแบบรุนแรงไม่ค่อยมีเหตุผล กล่าวแสดงออกในเรื่องความรัก ประกอบกับปัจจุบันวัยรุ่นไทยได้รับวัฒนธรรมการแสดงออกในเรื่องความรักของชาติตะวันตกเข้ามาอย่างแพร่หลาย จึงทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมเรื่องดังกล่าวในเชิงลบ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ อารมณีย์ พูลโภคผล (2529) พบว่า วัยรุ่นมีความคิดเห็นว่าวัยรุ่นชายหญิงสามารถโอบกอดกันในที่ลับตาคนได้ โอบกอดกันในที่สาธารณะได้ เดินกุมมือกันได้ กอดจูบกันในโรงภาพยนตร์ขณะที่ภาพยนตร์กำลังฉาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทร

ไพบูลย์ (2536) ที่พบว่า นักเรียนชายเห็นด้วยกับค่านิยมในข้อความที่ว่า “การที่ชายหญิงเดินโอบกอดกันในที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ยอมรับได้”

2. พฤติกรรมการเสี่ยงทางเพศ

เมื่อพิจารณาแยกแต่ละพฤติกรรมสามารถอภิปรายได้ดังนี้

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถึง ร้อยละ 79.50 สาเหตุสำคัญที่ดื่ม คือ อยากลอง และเพื่อนชักชวน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เมื่อถูกเพื่อนชักชวนก็อยากทดลองดื่ม ประกอบกับปัจจุบันมีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทางสื่อต่าง ๆ อย่างเปิดเผยรวมทั้งซื้อหาได้ง่าย และสะดวกมากขึ้น ซึ่งตรงกับการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526) และ จรรยา ดวงแก้ว (2539) ที่พบว่า นักเรียนเคยดื่มสุรา และมีสาเหตุมาจากถูกเพื่อนชักชวน และอยากหาประสบการณ์

การเที่ยวสถานเริงรมย์ จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 52.70 โดยน่าจะมีสาเหตุมาจากปัจจุบันมีสถานเริงรมย์มากขึ้น มีการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเปิดเผย นอกจากนี้ยังเพิ่มเวลาในการเปิดให้บริการ จึงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเที่ยวสถานบริการมากขึ้น ส่วนสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน และอยากลอง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มีนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่าการศึกษาของจุฬารัตน์ หัวหาญ (2539 : 64) และจรรยา ดวงแก้ว (2539 : 63) ที่พบว่า นักเรียนเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 51.40 และร้อยละ 37.4 ตามลำดับ

การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนเคยใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศในอัตราที่ค่อนข้างสูง คือร้อยละ 78.8 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการอยากลองพบร้อยละ 49.76 เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ มีความเจริญทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง จึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าที่ผ่านมา และที่สำคัญในปัจจุบันสื่อวีดิทัศน์เหล่านี้หาซื้อหาเข้าได้ง่าย มีวิธีการหลีกเลี่ยงกฎหมายหลากหลายรูปแบบ เช่น การแอบแฝงขายในร้านเช่าวีดีโอธรรมดา การคัดลอกอัดลงม้วนเทปธรรมดาที่ไม่ตรงกับชื่อม้วน หรือแม้กระทั่งการบริการส่งให้จนถึงบ้าน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เอื้ออำนวย

ให้นักเรียนสามารถดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ง่ายขึ้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เคยใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมาโดยระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:101) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยดูหนังสือที่ลักลอบขายร้อยละ 47.7 และชวนชมสภณวัฒน์ (2538 : 63) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยอ่านหนังสือโป๊ ร้อยละ 51.30

การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครเคยจับมือถือแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 66.8 โดยสาเหตุเกิดจากความรักรักความเสนาหา ร้อยละ 29.30 ทั้งนี้เนื่องจากอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมไทยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นในสังคมไทยเกิดการเลียนแบบวัยรุ่นในสังคมตะวันตก มีการแสดงออกของความรักมากขึ้น (จรรยา เศรษฐบุตร, 2536:1) เมื่ออยู่ด้วยกันตามลำพังก็จะแสดงความรักความเป็นเจ้าของโดยการจับมือถือแขน ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของประภาพรรณ โอภาสสวัสดิ์ (2537 : 31) ที่พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเคยจับมือกับคูรักร้อยละ 55.8 เหตุที่พบว่านักเรียนเกินครึ่งหนึ่งเคยจับมือถือแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้ามนั้นอาจจะเนื่องจาก สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

การกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8 ด้วยสาเหตุส่วนใหญ่ คือ เกิดจากความรักรัก ความเสนาหา ร้อยละ 25.90 สาเหตุของการกอดจูบ ดังเช่นที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการจับมือถือแขนเมื่อมีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพังก็ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้ความสัมพันธ์นำไปสู่การกอดจูบกันได้ ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมา ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:117) ที่พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเคยกอดจูบร้อยละ 20.4

3. ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการศึกษา พบว่า ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากค่านิยมจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ (2518 อ้างใน ชูดา จิตพิทักษ์, 2526) ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์มีหลายประการ ซึ่งสิ่งหนึ่งก็คือ "ค่านิยม" โดยค่านิยมจะเป็นสิ่งที่กำหนดให้บุคคลเลือกที่จะกระทำการอันใดอันหนึ่ง ฉะนั้นค่านิยมจึงเป็นเครื่องชี้แนวทางในการปฏิบัติอย่างกว้างๆให้แก่บุคคล(Neil J.Smelser, 1968:25)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ

เพศของนักเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับค่านิยมทางเพศ การใช้สารเสพติด และการใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะในสังคมไทยยังมีความแตกต่างของค่านิยมในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง สังคมไทยยอมรับว่าการที่ผู้ชายสนใจหรือหาความรู้ และประสบการณ์ตลอดจนความบันเทิงทางเพศ เป็นสิ่งปกติ ไม่น่าละอาย จึงทำให้เพศชายมีสัดส่วนสูงกว่าเพศหญิง ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือแม้กระทั่งการอ่านหนังสือและการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:101-102) และประภาพรณ โสภาสวัสดี (2537:37-40) ที่พบว่านักเรียนชายมีพฤติกรรมการไปเที่ยวสถานเริงรมย์เพื่อหาความบันเทิงตลอดจนการดูภาพยนตร์ไปมากกว่านักเรียนหญิง และนอกจากนี้สังคมไทยยังคงคาดหวังว่าหญิงควรจะมีภรรยาแล้ว ไม่ควรให้ชายจับมือถือแขน กอดจูบ หรือแม้กระทั่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแต่เพศชายสามารถมีประสบการณ์ทางเพศเหล่านี้ได้โดยไม่เป็นเรื่องเสียหาย (จริยา พงศ์วิวัฒน์, 2526:129-131) จึงทำให้นักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง

สายวิชาที่เรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า สายวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้ามและการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนที่เรียนสายวิทย์และสายศิลป์มีความเป็นอิสระและเวลาว่างแตกต่างกัน ประกอบกับนักเรียนที่เรียนในสายวิทย์จะต้องเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย จึงทำให้ไม่มีเวลาทำพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทรไพบูลย์ (2536) ที่พบว่า นักเรียนสายสามัญมีค่าเฉลี่ย

ค่านิยมทางเพศเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่เรียนพาณิชยการ และกลุ่มช่างอุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมทางเพศน้อยที่สุด

ประเภทของโรงเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับค่านิยมทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม และการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนชายโรงเรียนหญิงและโรงเรียนสหศึกษาจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามประเภทของโรงเรียน เช่น ความเข้มงวดของโรงเรียน ลักษณะการอบรมป่มนิลย์ ย่อมจะต้องควบคุมแตกต่างกันไปตามเพศของนักเรียนในโรงเรียน จึงทำให้ค่านิยมของนักเรียนวัยรุ่นแตกต่างกันตามประเภทของโรงเรียนที่แตกต่างกันด้วย โดยจะปฏิบัติตนไปตามสิ่งแวดล้อมของประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทรไพบูลย์ (2536) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา มีค่านิยมทางเพศแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อนักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ จะต้องใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานเริงรมย์ ดังนั้น ถ้ามีเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากโอกาสในการเที่ยวสถานเริงรมย์ จึงสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา ดวงแก้ว (2539) ที่พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์ และการศึกษาของ ศุภจรี วชิภิวัดณ์ (2533:47) และการศึกษาของสันทัด เสริมศรี และสืบพงศ์ ไชยพรรค (2530:303-313) ที่พบว่า เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีประสบการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากก็จะมีประสบการณ์ทางเพศมากตามไปด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน (ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ่มตระกูล, 2526:43-44, อัญชลี คติอนุรักษ์, 2535:63 และอังสนา บุญธรรม 2535:114)

ที่พักของนักเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ที่พักของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักเรียนที่พักอยู่ตามหอพักหรือบ้านเช่า มีความเป็นอิสระประกอบกับไม่มีผู้ปกครองหรือพ่อแม่คอยดูแล จึงทำให้สามารถปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอัญชลี คติอนุรักษ์ (2535:99-105) ที่พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านเพื่อน หอพักหรือบ้านเช่ามีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พักกับบิดามารดา นอกจากนี้การศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539) พบว่า ที่พักของนักเรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

แหล่งความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า แหล่งความรู้เรื่องเพศที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารได้จากสื่อชนิดต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งบางครั้งมีการโฆษณาเพื่อความสนุกสนาน แต่การไปเที่ยวสถานเริงรมย์บางครั้งอาจจะนำไปสู่พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ต่อไปได้ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของสถาบันวิจัยเอแบค (ข้าวสด,2540) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กับผู้รู้จักตามสถานบันเทิง ร้อยละ 33.3

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่านิยมทางเพศเชิงลบเป็นส่วนใหญ่และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดจากการมีค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ดังนี้

1. บทบาทของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง นับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญในการที่จะส่งเสริม ปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง หรือช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ดังนั้นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรที่จะสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้มีความรัก ความอบอุ่น เป็นที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไขปัญหาอย่างเชื่อมั่นแก่เด็กวัยรุ่น เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของเด็ก ให้รู้จักคิด

พิจารณา ตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งการให้ความอิสระ และการให้เงินใช้ที่เหมาะสม

2. **บทบาทของครู** ครูควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาให้ทันสมัยตรงกับความสนใจของวัยรุ่น โดยมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การสอนโดยวิธีให้เด็กสอนเด็ก (Peer Education) ซึ่งเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ ค่านิยม หรือพฤติกรรมอื่นๆ ซึ่งกันและกัน ภายใต้การแนะนำของครู (สุชาติ โสภประยูร และเอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์, 2542) การสอนด้วยวิธีนี้จะทำให้เด็กได้รับความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่ถูกต้อง เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในชีวิตรประจำวันตลอดไป และครูควรมีการพัฒนาสื่อการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนั้น ควรจะมีการติดต่อประสานงาน ร่วมมือกับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ในการจัดทำคลินิกปรึกษาปัญหาทางเพศแก่นักเรียน โดยอาจจะจัดเป็นคลินิกนิรนาม ไม่เปิดเผยตัวผู้ที่มารับการปรึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องมากกว่าการพูดคุยกับเพื่อนๆ หรือการหาความรู้ตามหนังสือทั่วไป

3. **บทบาทของโรงเรียน** โรงเรียนควรจัดทำแผนหรือนโยบายในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูและนักเรียนในเรื่องความประพฤติที่เหมาะสมในเรื่องเพศ เพื่อให้ครูและนักเรียนยึดถือปฏิบัติในทางเดียวกัน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันในการที่จะให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และเพื่อให้ครูได้ตระหนักในบทบาทที่จะต้องช่วยเหลือและร่วมมือในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ทางโรงเรียนควรจัดให้มีบริการการปรึกษาปัญหาทางด้านเพศแก่นักเรียน เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเอง มีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศให้ถูกต้อง รวมทั้งมีการจัดนิทรรศการต่างๆ เช่น การส่งเสริมชีวิตครอบครัวที่เหมาะสม เพศศึกษา การวางแผนครอบครัว เป็นต้น เพื่อจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะเป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

4. **บทบาทของกระทรวงศึกษาธิการ** ควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาให้มากขึ้น และควรมีการกำหนดหลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อที่จะทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นจึงควรมีการสอนเพศศึกษาให้เหมาะสมในแต่ละเพศและวัย นอกจากนั้นควรมีการผลิตหนังสือ ตำรา เอกสาร วิดีทัศน์ หรือซีดี ที่ให้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น โดยจัดทำรูปแบบให้น่าสนใจ เช่น เรื่องการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การครองเรือน การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

5. **หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อต่างๆ** ควรมีการควบคุมสื่อมวลชนในการผลิตและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องเพศ ซึ่งปัจจุบันพบว่ามีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสม จึงเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในเรื่องค่านิยมทางเพศ รวมทั้งแบบแผนการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่น โดยใช้วิธีการสังเกต(Observation) การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth Interview) เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถึงการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นในด้านค่านิยม หรือทัศนคติ
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มอื่น ๆ เช่น วัยรุ่นนอกระบบการศึกษา กลุ่มวัยรุ่นในชุมชนแออัด หรือในเขตชนบท เป็นต้น
3. ควรจะมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่นกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ เช่น วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ กลุ่มเพื่อนสนิท เป็นต้น
4. ในการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศครั้งนี้ให้ความหมายที่กว้างจนเกินไป การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรระบุค่านิยมทางเพศที่ชัดเจน เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ค่านิยมเกี่ยวกับการมีคูรักรักในวัยเรียน เป็นต้น